

[Ninn-Hansen.]

om det er den modsatte politik, der skal føres af den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Det ærede medlem hr. Rager og vi var jo ganske enige i denne sag. Det var mig som sædvanlig en glæde at høre det ærede medlems udtalelser om økonomiske spørgsmål, det var interessante bemærkninger. Men når det ærede medlem sagde, at han ikke kunne følge mig i min delvise bortforklaring af det ærede medlem hr. Brodthagens udtalelser, så har jeg skam ikke prøvet at bortforklare noget. Jeg tror, at hele vor divergens ligger i, at det ærede medlem hr. Brodthagen ønsker at rette sine spørgsmål til den højtærede finansminister, medens jeg ønsker at rette mine spørgsmål til den højtærede handelsminister.

Når det ærede medlem hr. Rager taler om dagsordener i denne forbindelse, vil jeg gerne tage det op og sige, at jeg håber ikke, jeg fornærmer den højtærede handelsminister, når jeg siger i anledning af det dagsordensspørgsmål, det ærede medlem hr. Rager kom ind på, at jeg tror, det vil være særdeles vanskeligt for den nuværende højtærede statsminister, hvis han skulle undvære den nuværende højtærede finansminister i sin regering.

Rager: Jeg takker for den oplysning, den højtærede handelsminister gav, hvoraf det fremgik, at lovforslaget om bogføringspligt har været til gennemsyn i finansministeriet; det vil altså sige, at man i finansministeriet har accepteret § 7, stk. 5, hvori der står:

„Tvivlsomme fordringer må kun optages med de beløb, hvormed de skønnes at ville indgå.“

Så er der ingen tvivl om, at de finansministeriet undergivne myndigheder, skattevæsenet o. s. v., naturligvis må respektere denne bestemmelse. Man kan dog ikke tænke sig, at skattevæsenet siger: vi er ligeglade med, hvad finansministeriet bestemmer! Noget sådant er utænkeligt, og det var heller ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg gerne ville have at vide, var, om man allerede nu kunne regne med, at dette var gældende regel. Den højtærede finansminister synes ikke at ville udtale sig i dag, og så må jeg sige: det er godt, det snart bliver onsdag.

Det ærede medlem hr. Brodthagen var

kommet i klemme, og så blev han som visse andre mennesker personlig overfor dem, der havde bragt ham i klemmen; man overser, at det er en selv, der har lagt hovedet i løkken. Jeg skal ikke fortsætte med personligheder udover at sige, at jeg er såmænd meget glad ved, at jeg ikke har den ked-sommelighedens nådegave, når jeg taler, som det ærede medlem har.

Løvrigt skal jeg ikke komme ind på det, det ærede medlem sagde. Jeg vil blot stadig holde mig til, at det ærede medlem hr. Brodthagen som ordfører for socialdemokratiet også i sit sidste indlæg kritiserede lovforslaget. Det ærede medlem siger, at han går fuldtud ind for det fremsatte lovforslag, og derefter holder han en længere tale, hvori han kritiserer de mangler, der efter hans mening er ved lovforslaget. Skal vi så have ændringsforslag fra det ærede medlem til forbedring af lovforslaget? Nej, det skal vi ikke. Det ærede medlem udtalte her: vi socialdemokrater tager jo, hvad vi kan få. Men hvem har forhindret regeringen i at foreslå mere? Det må det ærede medlem hr. Brodthagen forklare os og udtale, om den socialdemokratiske gruppe mener, at lovforslaget skal udvides på dette område.

Det ærede medlem sagde, at han ikke havde mundkurv på og heller ikke brugte sufflør, men det ærede medlem giver dog vel udtryk for sit partis anskuelse? Sådan er det da, når vi andre er ordførere; hvis vi ikke er ordførere, kan det være noget andet, men når vi står som ordførere for vort parti, må det være partiets anskuelse, vi gør gældende. Det kan ikke nytte, at det ærede medlem vil sige noget andet. Jeg venter ikke noget svar på dette, jeg venter ikke, at det ærede medlem kommer ud af den klemme, han er kommet i, jeg gør blot opmærksom på, at de udtalelser, der er faldet, ikke kan forliges.

Til det ærede medlem hr. Heick vil jeg sige, at det er rigtigt, at der er mange andre end håndværkere, der ikke kan skrive, men jeg kunne jo ikke begynde at remse alle mulige fag op. Det var håndværkere, jeg talte om, og så fortalte jeg, hvilke defekter der kunne være hos nogle håndværkere på dette område, og det kan ikke være fornærmende for nogen. Professorerne kan ikke være fornærmede over, at jeg ikke har nævnt dem. Det var tilstrækkeligt, når jeg sagde,